

Nr 113.

Av herr **Schlyter**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till avlöningar vid häradsrätterna.

Enligt den vid 1943 års riksdag fastställda löneregleringen för häradshövdingarna skola de flesta av dem förutom grundlön erhålla viss avlöningsförstärkning. Domsagorna ha för detta ändamål indelats i fem grupper; i grupp I utgår ej någon avlöningsförstärkning, under det att i grupperna II—V skall utgå avlöningsförstärkning med resp. 1 250, 2 500, 3 750 och 5 000 kr.

Gruppindelningen skulle enligt 1942 års till grund för löneregleringen liggande principbeslut fastställas av Kungl. Maj:t inom en av riksdagen angiven räm. Frågan härom lämnades öppen till följande års riksdag. I Kungl. Maj:ts proposition nr 198 till 1943 års riksdag angående vissa anslag till hovrätterna, häradsrätterna och vattendomstolarna framlades förslag till gruppindelning. I en i anledning av nämnda proposition väckt motion, II: 365, hemställdes på anförda skäl att riksdagen måtte vidtaga den ändringen i Kungl. Maj:ts förslag, att Hallands mellersta domsaga, som i förslaget hänförts till lönegrupp III, i stället placerades i lönegrupp IV. Inom sammansatta stats- och första lagutskottet, som behandlade propositionen och därav föranledda motioner, framfördes beträffande ytterligare någon domsaga anmärkningar mot den av Kungl. Maj:t föreslagna lönegruppsplaceringen. Utskottet anförde i sitt utlåtande (nr 2) bl. a.: »Beträffande domsagornas fördelning på olika avlöningsgrupper och maximiantalet domsagor i varje grupp har utskottet icke varit i tillfälle att ingå i någon närmare granskning av förslaget i denna del. Utskottet, som förutsätter att Kungl. Maj:t ägnar denna fråga fortsatt uppmärksamhet, är icke nu berett att i anledning av motionen II: 365 förorda någon ändring i Kungl. Maj:ts förslag». Inom utskottet räknade man med att tillfälle ett följande år skulle yppas att — närmast efter initiativ från vederbörande hovrätter — vidtaga erforderliga jämkningar i lönegruppsplaceringen. Riksdagen, som godkände utskottets utlåtande, kan följaktligen icke anses hava för sin del såsom definitivt accepterat den indelning av domsagorna, som vidtogs föregående år.

I sin skrivelse med anslagsäskanden för budgetåret 1944/45 har Göta hovrätt hemställt, att Hallands mellersta domsaga måtte uppflyttas från lönegrupp III till lönegrupp IV samt Kinds och Redvägs domsaga från lönegrupp I till lönegrupp II. Hovrätten har därvid åberopat vad den i sin skrivelse den 8 juni 1940 rörande lönegruppsindelningen av domsagorna anført till förmån för ifrågasvarande båda domsagors uppflyttning i högre lönegrupp. Vidare har hovrätten

över Skåne och Blekinge hemställt, att Villands domsaga måtte från och med nästkommande budgetår uppflyttas från lönegrupp I till lönegrupp II. Därvid har hovrätten hänvisat bl. a. till upprättad statistik över arbetsbördan i Villands, Östra Göinge samt Gärds och Albo domsagor. Departementschefen har i anledning av berörda framställningar i statsverkspropositionen (Andra huvudtiteln sid. 51) uttalat följande:

»Enligt de av domsagoutredningen förordade principerna för omprövning av domsagas placering i lönegrupp, till vilka principer föredragande departementschefen uttalat sin anslutning i propositionen nr 252 till 1942 års riksdag (sid. 28, 40 ff.), skall sådan fråga regelmässigt tagas under övervägande vid införlivande med domsagan av stad, som tidigare haft rådhusrätt, samt eljest vid områdesregleringar. I övrigt skola enstaka domsagor uppflyttas i lönegrupp endast vid varaktiga, synnerligen betydande och av särskilda förhållanden föranledda öknningar i arbetsbördan. Beträffande de domsagor, för vilka Göta hovrätt och hovrätten över Skåne och Blekinge föreslagit högre lönegruppsplacering, äro de sålunda angivna förutsättningarna icke för handen, och jag finner mig därför ej kunna för närvarande biträda förslagen härom».

Riksdagen kan emellertid, såsom ovan framhållits, icke anses hava slutgranskat lönegruppsplaceringen, utan har tydligen räknat med möjligheten att en översyn av denna skulle kunna äga rum. Sedan hovrätterna nu haft tillfälle verkställa en sådan översyn och denna lett till framställande av förslag om ändrad placering av ovannämnda tre domsagor, synes riksdagen böra för sin del taga ställning till de sålunda väckta förslagen. Material för frågans bedömande finnes tillgängligt i hovrätternas skrivelser, till vilka här torde få hänvisas.

På grund av vad sålunda anfört hemställes,

att riksdagen ville med ändring av den i Kungl. Maj:ts proposition nr 1 föreslagna lönegruppsindelningen av domsagorna föreskriva, att Hallands mellersta domsaga skall hänföras till lönegrupp IV samt Kinds och Redvägs och Villands domsagor till lönegrupp II, ävensom vidtaga härav föranledda ändringar i Kungl. Maj:ts förslag till avlöningsstat för Häradsrätterna samt anvisa på grund av domsagornas uppflyttning i högre lönegrupper ytterligare erforderliga medel till avlöningsförstärkingar.

Stockholm den 21 januari 1944.

K. Schlyter.